

Motion till riksdagen

1988/89:N212

av Börje Nilsson och Kurt-Ove Johansson (båda s)
Prospektering i södra Sverige

Hittills har prospektering efter olika mineral i större skala bedrivits med statens stöd i Norrland och Bergslagen. Denna styrning har varit föranledd av sysselsättningskäl. Förhoppningarna att prospektering snabbt skulle leda till arbetstillfällena har i stort sett kommit på skam eftersom vägen är lång från att man kan bestämma en fyndighet till att den blir brytvärd. Här inverkar inte minst den internationella marknadsbilden. När härtill kommer att arbetsmarknaden nu är i ett helt annat läge även i Norrland finns skäl att överväga andra prioriteringar.

Det viktigaste, aktuella resultatet av prospektering, särskilt efter sällsynta mineral, är att man för framtida behov får en bild av Sveriges tillgångar.

Skåne har undergått en annorlunda geologisk utveckling än landet i övrigt och det finns goda skäl att anta att i Skåne kan finnas värdefulla fyndigheter fördolda. Genom tiderna har också sådana fyndigheter så småningom fått stor betydelse. Kol, kaolin, alun, kalk, diabas och granit kan nämnas som exempel.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om angelägenheten av att prospektering efter mineral utvidgas över södra Sverige.

Stockholm den 18 januari 1989

Börje Nilsson (s)

Kurt Ove Johansson (s)